ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 4 (900) | Субота, 26 січня 1985 року | Ціна 2 коп.

ПО-УДАРНОМУ ЗАВЕРШИМО П'ЯТИРІЧКУ!

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Українського товариства глухих на 1985 рік

Трудящі Українського товариства глухих, втілюючи у життя рішення XXVI з'їзду КПРС, наступних Пленумів ЦК КПРС, достроково виконали плани і соціалістичні зобов'язання 1984 року з обсягу виробництва і випуску більшості найголовніших видів виробів.

Керуючись положеннями і висновками, що містяться у промові Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша К. У. Черненка на засіданні Політбюро ЦК КПРС 15 листопада 1984 року, трудові колективи Товариства розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 115 річниці з дня народження В. І. Леніна, 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, 50-річчя стахановського руху, 68 роковин Великого Жовтня. На підприємствах і в об'єднаннях ведеться значна робота по створенню фонду понадпланової економії, щоб два дні працювати на зекономлених матеріалах, сировині, паливі та електроенергії.

Прагнучи високими досягненнями у труді зустріти XXVII з'їзд КПРС, трудівники Товариства зобов'язуються: завдання 1985 року по випуску товарної продукції виконати достроково, до 25 грудня, і до кінця року додатково виробити продукції на 3 мільйони карбованців. Випустити товарів народного споживання на суму 0,9 мільйона карбованців у роздрібних цінах та реалізувати продукції на 3 мільйона карбованців понад план. Довести питому вагу продукції вищої категорії якості у загальному обсязі виробництва до 13 процентів.

Підвищити продуктивність праці у порівнянні з 1984 роком на три проценти, понад план 1985 року — на один процент, додатково до завдання знизити собівартість товарної продукції на півпроцента.

Відпрацювати цього року на зекономлених матеріалах, сировині, паливі два дні. Зекономити 460 тис. кіловат-годин електроенергії, 240 тонн умовного палива. Освоїти понад план 2 одиниці нових виробів, від впровадження 12 заходів з нової техніки та наукової організації праці одержати економічний ефект в сумі 9 тисяч карбованців.

Довести до 40 процентів кількість робітників, охоплених бригадною формою організації та стимулювання праці.

З метою дальшого покращення виробничих та житлово-побутових умов на підприємствах Товариства у 1985 році ввести в дію їдальню на 100 місць на Запорізькому УВП та житловий будинок на 108 квартир на Львівському швейному підприємстві «Силует». Оздоровити протягом року у будинках відпочинку, санаторіях, пансіонатах не менше чотирьох тисяч членів УТОГ.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і схвалено на загальних зборах колективів підприємств і об'єднань Товариства.

◆ ◆ ◆

Ударними темпами, високою якістю робіт, ощадливим господарюванням знаменують завершальний рік одинадцятої п'ятирічки трудівники Лубенського УВП, що на Полтавщині. У цьому здруженому колективі працює чимало робітниць, які завершили особисті п'ятирічні завдання ще у минулому році.

На знімку: (зліва направо) швачки-мотористки М. М. Гаврик, майстер В. І. Лакша, В. А. Сороченко, В. М. Грунтенко, В. Д. Федотова, К. І. Третяк.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

◆ ◆ ◆

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

На Дніпропетровському автотранспортному підприємстві 03122 кожен добре знає Миколу Юхимовича Комара — ударника комуністичної праці.

Така вже у нього вдача: за доручену справу береться негайно, а виконує її творчо, з ентузіазмом, робітничою кмітливістю. Микола Юхимович має свій почерк у роботі — гарний і самобутній. Саме тому, крім основних робіт у цеху, йому доручають інші, не менш важливі — естетичне оформлення побутових приміщень на підприємстві. Зі смаком виконав він оздоблювальні роботи у їдальні, гардеробі.

Старанність, працьовитість, сумлінність трудівника неодноразово винагороджувались Почесними грамотами, знаками «Переможець соціалістичного змагання», цінними подарунками. Трудова книжка М. Ю. Комара повниться подяками. Шанують і поважають члена УТОГ у колективі підприємства.

В. ПОДОЛЬСЬКА.

м. Дніпропетровськ.

24 лютого 1985 року — День виборів до Рад

НАЗИВАЄМО КРАЩИХ

У Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» відбулися загальні збори робітників, інженерно-технічних працівників та службовців, які висунули кандидатів у депутати до місцевих Рад.

За дорученням громадських організацій об'єднання виступив секретар партійної організації І. П. Катаєв. Він вніс пропозицію висунути кандидатами до Київської районної Ради народних депутатів міста слюсаря-складальника О. С. Артемчук, завідуючу складом Л. І. Бухало, слюсаря по ремонту обладнання В. В. Синегрибова та Генерального директора «Електромагніту» Є. В. Скржипковського.

В обговоренні кандидатур виступили товариші М. Я. Баранов Л. С. Букаленко, З. І. Бушан, Л. І. Бабенко, Є. А. Буханова та інші. Вони підтримали пропозицію секретаря парторганізації.

Збори одноголосно затвердили кандидатів у депутати до Київської районної Ради народних депутатів міста Донецька від виробничого об'єднання «Електромагніт».

В. ПАЦЮК,
заступник секретаря парторганізації.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА — У ФОНД НАДПЛАНОВОЇ ЕКОНОМІЇ

СКЛАДОВІ ОЩАДЛИВОСТІ

Одним з найважливіших завдань, що вирішуються на Ворошиловградському УВП по підвищенню ефективності виробництва, є посилення роботи по економії та бережливості. На це спрямована вся організаторська і виховна робота партійної, профспілкової та комсомольської організацій, первинної організації Товариства, мета якої виховати у трудівників рису справжнього господаря свого підприємства, який дбайливо ставиться до народного добра.

На нашому підприємстві вагомий ефект дає практика нормування і встановлення лімітів на витрати матеріальних ресурсів на основі технічно обгрунтованих подетальних норм витрати основних і допоміжних матеріалів, на основі якої дільницям визначається місячна потреба в тому чи іншому виді матеріалів, відповідно оформлюються лімітні карти на їх надходження.

Якісний аналіз діючих норм витрати матеріалів, приведення їх у відповідність з уже досягнутим рівнем економії сприяє оперативному вирішенню багатьох питань, пов'язаних з розробкою завдань по економії ресурсів, здійсненням контролю за їх реалізацією.

На підприємстві створена струнка система доведення завдань по економії матеріалів і паливно-енергетичних ресурсів до дільниць, у якій враховано виробничі потужності підрозділів, взяті ними соціалістичні зобов'язання, коефіцієнт використання металу.

Технічним відділом розроблено тематику питань, що стосуються економії сировини та матеріалів, над котрими працюють раціоналізатори.

Такі пошуки вже почали давати результати. Наведу приклад. Конструкторами Л. П. Колесниченко та В. Р. Мильшиним розроблено та впроваджено раціоналізаторську пропозицію з застосуванням здування деталей з робочої зони штампу. Це дало змогу зекономити 67 тонн цінної електротехнічної сталі.

Чітко відпрацьована на підприємстві й система ознайомлення всіх інженерно-технічних працівників, робітників та службовців з планом нової техніки на кожен рік, завчасно розроблюються розрахунки очікуваної економії сировини та матеріалів.

Одним з конкретних напрямків у роботі колективу є створення нових економічних електромагнітів, що сприяють зниженню витрат цінного матеріалу. Серійний випуск виробу планується налагодити уже в нинішньому році. Розрахунки показують, що на кожному з них ми можемо зекономити на 14 процентів металу більше, ніж на попередньому варіанті.

Широкого розмаху у підрозділах Ворошиловградського УВП набув рух за те, щоб два дні у 1985 році відпрацювати на зекономленій сировині, паливі і енергоресурсах. З цією метою зроблено розрахунок затрат на два дні кожного виду ресурсів. Таким чином кожний працюючий добре знає, як потрібно працювати, щоб виконати заплановане.

Здійснюючи керівництво змаганням бережливих, партійне бюро, профком, адміністрація тримають під постійним контролем усі питання пов'язані з дальшим його розвитком і удосконаленням.

З метою посилення роботи по економії усіх видів ресурсів уже проведено деякі заходи. Відбулися партійні та комсомольські збори, проведені рейди групи народного контролю, усі трудівники ознайомлені з постановою Ради Міністрів СРСР «Про посилення відповідальності за нераціональне використання матеріальних ресурсів», визначені конкретні завдання по його виконанню.

Цілеспрямована боротьба за всемірну економію матеріальних і паливно-енергетичних ресурсів дала змогу за чотири роки одинадцятої п'ятирічки зекономити 280 тонн сталі, 80 тонн міді, 107 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Здавалося б, успіхи помітні. Та все ж, на підприємстві ще є невикористані можливості та резерви. Тому намічаються конкретні рубежі по економії, ми бачимо своє завдання в тому, щоб підняти цю роботу ще на більш високий рівень.

А. СИРОТА,
нач. виробничо-технічного відділу Ворошиловградського УВП.

ВІСТІ З ПАРТІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Виробництву — інженерне забезпечення

Відкриті партійні збори Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» заслухали звіт головного інженера, комуніста В. П. Витвицького про виконання плану з впровадження нової техніки в минулому році і про інженерно-технічне забезпечення виробництва 1985 року.

Головний технолог об'єднання М. І. Сечин, робітники П. К. Шеремет, В. Г. Зелінський та інші в своїх виступах зупинилися на так званих вузьких місцях виробництва, внесли конкретні пропозиції в технічні заходи, спрямовані на підвищення рівня механізації і скорочення частки ручної праці.

По другому питанню «Про завдання партійної організації у світлі рішень жовтневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС» виступив заступник директора з комерційних питань С. С. Петраков.

Комуністи об'єднання затвердили план робіт по дальшому виконанню Продовольчої програми. Так, в підшефному радгоспі «Сошняківський» Бориспільського району на двогектарній площі збудуємо теплиці для вирощування ранніх овочів, допоможемо ремонтувати устаткування зрошувальної системи, а як наступить пора польових робіт, разом з працівниками радгоспу доглядатимемо посіви.

Н. НОВИЦЬКА,
секретар партбюро КДВО «Контакт».

Допомога селу

Комуністи Артемівського УВП на відкритих партійних зборах обговорили питання «Про завдання у світлі рішень жовтневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС». Доповідач, секретар партбюро підприємства Г. Х. Жеребцов, підкреслив велике значення довгострокової програми меліорації, прийнятої на дванадцяту п'ятирічку і на перспективу до 2000 року. І нам, робітникам промисловості, наголосив він, потрібно постійно надавати шефську допомогу колгоспам та радгоспам області.

У нинішньому році, сказала в своєму виступі голова профкому УВП О. М. Грицина, наші швейники брали участь у сільськогосподарських роботах. У колгоспі імені Горького, наприклад, ми допомогли зібрати врожай на площі понад 30 гектарів. Таку ж допомогу надали і господарству імені Артема. А в радгоспі «Красносільський» заготовляли зелену масу.

В обговоренні виступив учитель історії вечірньої школи робітничої молоді, член КПРС М. І. Коган та інші робітники і службовці УВП.

Вони запевнили, що своєю працею допомагатимуть і надалі перетворювати в життя рішення партії.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.
Донецька область.

Не знижуючи темпів

Цех остаточного складання телевізорів чорно-білого зображення «Славутич-220» виробничого об'єднання «Київський радіозавод» достроково виконав планові завдання і соціалістичні зобов'язання четвертого року одинадцятої п'ятирічки.

На дільниці складання і монтажу шасі, де майстром В. І. Братусь, працюють і члени нашого Товариства: монтажники Віталій Береговий, Василь Кладько, слюсар-складальник Віталій Брусов. При плановому завданні 500 в цеху виготовляється протягом зміни 520—530 телеприймачів. Всі вони виготовлені добротно, з хорошим показником якості.

— Минулий рік для всього колективу заводу, в тому числі й членів УТОГ, залишиться в пам'яті надовго, — говорять молоді робітники. — Особливо схвилював нас урочистий мітинг, присвячений виходу 5-мільйонного приймача.

У літопис важливих подій трудового колективу вписана ще одна яскрава сторінка... Приємно відчувати свою причетність до трудових звершень свого заводу, свого колективу.

Не знижувати темпів у роботі, добиватися ще кращих показників — таке конкретне завдання поставили перед собою на 1985 рік всі члени компактної групи двічі орденоносного підприємства.

В. ГРИГОРЕНКО.

У здруженого, працелюбного колективу слюсарів-ремонтників Херсонського УВП найпершою турботою є якісне обслуговування швейного обладнання, попередження найменших його простоїв.

На знімку: (зліва направо) В. І. Сидорчук, М. Т. Шраменко, О. П. Авілов. Всі вони — ударники комуністичної праці. Фото В. МАЛЬКОВА.

СПРАВИ КОМСОМОЛЬСЬКІ

У здобутках колективу трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» чималий внесок комсомольців, бойовий загін яких бере активну участь у русі за високу ефективність виробництва, поліпшення якості продукції, економне витрачання енергії і матеріалів.

На обліку тут перебуває 123 члени ВЛКСМ. У складі організації 4 первинних осередки, з яких найчисельніший на складальній дільниці, де групкомсоргом І. Рубцова. Саме в цій організації найкраще поставлено політико-виховну роботу з молоддю. Протягом минулого року було проведено тематичні вечори, присвячені Дню Конституції, річниці комсомолу, антивоєнний мітинг комсомольців і молоді «Голос юності».

У культзакладі відбувся вечір посвячення у робітники. Тепер такі вечори стали традиційними. З 25 молодих робітників тільки четверо зільнились, але тільки для того, щоб продовжити навчання в спеціальних навчальних закладах.

Незважаючи на це, комсомольці ще недостатньо проявляють ініціативу та бойовитість.

Незадовільно розв'язується таке питання, як допомога комсомольців тим, хто повинен здобути середню освіту. У школі навчається 31 молодий робітник, але сказати, що всі вони добре відвідують заняття — не можна. Незважаючи на те, що члени комітету комсомолу були кілька разів у школі, бесідували з прогульниками, результатів все ж не видно. Погано відвідують школу В. Перепеленко, В. Стребнев, С. Цікава, О. Іванов.

Змін на краще потребує робота «Комсомольського прожектора». Спільно з постами народного контролю штаб «КП» брав участь у проведенні рейдів, за матеріалами яких випускались «Блискавки». Але негативні явища лише фіксувались, а заходи щодо їх усунення не вживались. Шкода, що комсомольцям не вистачало бойовитості в доведенні розпочатої справи до кінця.

На адресу комітету комсомолу під час звітів і виборів було висловлено чимало справедливих критичних зауважень: не забезпечено гласності у роботі комсомольських осередків, нема чіткого контролю за виконанням прийнятих рішень, недостатньо проводиться заходів з ідеологічної, політико-виховної роботи, незадовільні і застарілі їх форми, нема міцного зв'язку з профспілковим комітетом і Донецьким облвідділом УТОГ.

Обираючи новий комітет комсомолу, загальні збори доручили йому стати справжнім штабом корисних ініціатив і, зокрема, підтримати і розвинути почин балтійських суднобудівників по дострковому виконанню завдань п'ятирічки до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. А це значить, що кожний комсомолець, кожний комсомольський осередок повинні сьогодні докласти усіх зусиль, щоб підготувати гідні трудові дарунки форуму молоді, зробити свій внесок у справу збереження і зміцнення миру на землі.

О. ГЛОДІНА,
інспектор з виховної роботи ДВО «Електромагніт».
м. Донецьк.

Трудівники Одеського виробничого об'єднання «Електрик» добре знають швачок-мотористок Н. Попову, Л. Четову — ударників комуністичної праці, передовиків виробництва.

Вони не тільки старанно працюють, але й активні у громадській роботі.

На фото: голова цехкому швейного цеху, член групи народного контролю, наставник молоді, економіст Т. Чумаченко (у центрі) обговорює виробничі завдання з Н. Поповою (зліва) та Л. Четовою (праворуч)

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ПРАЦЕЛЮБ

Він зростав здоровим хлопчиком, завжди був жвавим і життєрадісним. Батьки мріяли про його світле майбутнє. Але несподівано вибухнула війна. Батько пішов на фронт, а мати залишилася одна з сином і молодшою дочкою. Важко було їй ростити двох дітей. Навкруги голод і холод. А перед приходом гітлерівців у Красноград на сім'ю Логачових звалилася ще одна важка біда. Під час бомбардування міста вибуховою хвилею вбило сестричку Володі, а його самого важко контузило. Після одужання він втратив мову і слух, ставши жертвою війни.

У дванадцятирічному віці поступив до Харківської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Хлопець зміг тільки закінчити два класи і в шістнадцять років став учнем кравця. Навчання давалося важко, контузія нагадувала про себе і тому через півтора року Володимир пішов працювати різноробочим на одне з підприємств міста. З часом здоров'я почало поліпшуватися.

Сьогодні член УТОГ Володимир Панасович трудиться на Красноградському плодоконсервному заводі. Бере активну участь у громадському житті клубу глухих, член ДНД. Вносить свою частку праці у всенародну справу боротьби за мир.

В. ФОМИЧОВА.
Харківська область.

РІШЕННЯ XXVI З'ЇЗДУ КПРС — У ЖИТТЯ

СТАТИ ГОСПОДАРЕМ

колективні форми праці: соціальний аспект

Усього десять чоловік у комплексній бригаді бурильників Запорізького БУ-585 тресту «Укргідроспецфундаментбуду», яку очолює заслужений будівельник УРСР А. Ф. Хамула. Малий колектив, та відомий великими ділами. Він щороку освоює на будівельно-монтажних роботах 10 мільйонів карбованців. Такий обсяг під силу середньому будівельному управлінню. Причину ефективної роботи слід шукати не тільки в технічній оснащеності бригади, а й у тому, що вона піднялася на вищу сходинку організації трудового процесу. А це дає змогу кожному працювати ініціативно і найвищою мірою професійно.

Не всі, природно, досягають такої високої продуктивності. Але факт залишається фактом: колективні форми праці зацікавлюють дедалі більше робітників. У промисловості вони стали основними, а в будівництві на бригадний госпрозрахунок перейшло понад 45 процентів бригад. Швидко впроваджується нововведення в агропромисловому комплексі і непродуктивній сфері.

Аналізуючи нагромаджений досвід роботи бригад на засадах більшої самостійності і відповідальності, слід звернути увагу і на соціальний бік цієї форми організації та оплати праці. Без їх врахування важко розраховувати на повний успіх.

З самого початку бригадна форма організації та оплати праці повинна зміцнювати в кожному її учаснику **почуття господаря.** Господаря довірених, причому не малих, засобів виробництва, господаря свого робочого часу, господаря ввіреної йому справи. При цьому важливо, щоб кожен робітник завжди бачив безпосередній зв'язок між результатами своєї праці і загальним кінцевим підсумком.

Виховання у робітника високого почуття і відповідальності — дуже складне завдання. Дістати право господаря і стати справжнім господарем — далеко не одне й те ж саме. Розвиткові соціалістичних норм поведінки людини в трудовому колективі сприяє закріплення за бригадою виробничих фондів, ознайомлення її з показниками, які б відображали кінцеві результати праці, рівень оплати, наділення ресурсами, встановлення конкретної матеріальної відповідальності за обсяг і якість роботи. Це — господарський розрахунок. У постанові ЦК КПРС «Про дальший розвиток та підвищення ефективності бригадної форми організації і стимулювання праці у промисловості» госпрозрахункові бригади визнано найбільш перспективними.

Вони відзначаються не тільки більш високим рівнем продуктивності, а й особливим мікрокліматом: на перший план тут висунуто вимогливість до себе і до то-

НЕЗАБУТНЄ

В останній рік Великої Вітчизняної війни я воював у складі 687 стрілкового полку другого Українського фронту і командував обслугою станкового кулемета «максим».

23 лютого 1945 року, в день народження Червоної Армії, ми знаходилися на передньому краї оборони міста Левіце, що в Чехословаччині. Десь біля одинадцятої години ранку я помітив велику групу німецьких розвідників, яка намагалася перейти через лінію оборони. По фашистах відразу ж був відкритий вогонь. Не витримавши нашого натиску, ворог відступив, а один з гітлерівців залишився лежати вбитим на полі бою.

У цей же день я був викликаний до штабу полку, де отримав подяку від командування і був представлений до високої урядової нагороди — ордена Червоної Зірки.

Про героїзм і мужність, що проявила в цьому бою наша обслуга, — писала дивізійна газета «Родина зовет».

А двадцять п'ятого березня цього ж року під час форсування річки Грон, в наступальній операції, в напрямку Відня, мене було важко поранено осколком снаряда ворожої самохідки в ліву руку. Це був мій останній бій у Великій Вітчизняній війні.

П. РУДЕНКО,
голова первинної організації УТОГ.
Житомирська область.

Тих днів не згасне слава

Патріотичне виховання молоді відіграє важливу роль в ідейно-політичній роботі, що її проводять громадські організації та адміністрація Ждановського філіалу ДВО «Електромагніт».

Недавно у червоному куткі підприємства була проведена конференція на тему: «Міста-герої Великої Вітчизняної війни».

З цікавими історичними матеріалами про героїчні подвиги радянського народу при обороні міст-героїв у роки Великої Вітчизняної війни виступили нечуючі трудівники філіалу — випускники спецшкіл-інтернатів, а нині учні школи робітничої молоді. Це, зокрема, Ольга Лопатнєва, Світлана Динник, Олена Огнєва, Ірина Рубцова, Геннадій Титов, кадрові робітники філіалу Е. І. Лопатнєва, Л. О. В'югіна, О. П. Харламова.

Конференція закінчилася показом документальних фільмів про оборону Ленінграда і Бреста.

Л. ШУМИЛОВА,
заступник директора з виховної роботи.
м. Жданов,
Донецька область.

Хвилююча розповідь

Про Велику Вітчизняну війну написано багато книг, поем, пісень, створено немало кінофільмів. Але зустрічі з живими свідками минулої війни, з її безпосередніми учасниками, які зробили особистий внесок у розгром ворога, завжди перетворюються в свято.

Ось така зустріч нещодавно відбулася в Білгород-Дністровському клубі глухих. У гості до членів Товариства прийшла ветеран Великої Вітчизняної війни В. Л. Макушина.

Двадцять п'ять років віддала Валентина Лаврентіївна службі в рядах Радянської Армії. В роки боротьби з німецькими загарбниками вона була снайпером. Своїми влучними пострілами знешкодила не один десяток гітлерівців. Не раз доводилося вести дуелі і з фашистськими снайперами, з яких В. Л. Макушина виходила переможцем.

Розповідь фронтовика про важкі воєнні дороги, а особливо про Сталінградську битву, до глибини душі схвилювала присутніх.

Нещодавно Валентина Лаврентіївна повернулася з Волгограда, де вона побувала на зустрічі бойових друзів-однополчан. Своїми враженнями від міста, що відродилося з руїн у післявоєнні роки, ветеран поділилася з учасниками вечора. А ще В. Л. Макушина познайомила членів УТОГ з фотографіями воєнних років, документами, в яких вона відзначалася командуванням.

На закінчення вечора Валентина Лаврентіївна прочитала декілька віршів фронтових поетів, а члени Товариства піднесли гості букет квітів. Ця зустріч справила велике враження на всіх присутніх.

Г. БАРВІНЕНКО.
Одеська область.

Шахтарський танк

Колишній шахтар, нині пенсіонер, почесний громадянин Краснодона Іван Іванович Панащатенко звичайно зустрічається з молоддю на міській площі, де на високому постаменті встановлено бойовий танк. Адже і його дужими руками гірника кувалася сталева броня, про що свідчить напис: «Ця бойова машина — пам'ятник громадянському подвигові краснодонців, які передали в роки Великої Вітчизняної війни свої особисті збереження на будівництво танкової колони «Молода гвардія».

У суворі воєнні роки піку відбійного молотка прирівнювали до солдатського багнета. Фронту й тилу потрібне було вугілля, тому кращих гірників зобов'язували «воювати» у вибої. До таких трудівників належав і Панащатенко. До війни він працював на кадіївській шахті «Центральна-Ірміне», де ставив свої рекорди уславлений вибійник Олексій Стаханов. А в січні 1943 року, відразу ж після вигнання фашистів, переїхав у Краснодон і прийшов на шахту № 1-біс.

То був тяжкий час. Місто переживало загибель героїв «Молодої гвардії», які були живцем поховані гітлерівськими катами в шурфі старої шахти. У листі на фронт гірники звертались до радянських воїнів: «Давайте разом обушком і гвинтівкою, відбійним молотком і кулеметом, врубовою машиною і танком бити недолюдка-фашиста, який сплюндрував нашу квітучу землю. На кожен ваш бойовий подвиг ми відповімо трудовим подвигом...».

Очоливши комсомольську бригаду, Іван Панащатенко виконував за зміну по 10—12 норм, а зароблені гроші — 35 тисяч карбованців передав на будівництво танкової колони і запропонував назвати її ім'ям «Молодої гвардії». Ініціативу бригадира підтримали його товариші і невдовзі таку колону було створено...

Бойові машини несли службу і після війни, в мирний час. А одна з них повернулась у шахтарський край — на вічну стоянку.

О. КОВАЛЕНКО.
Краснодон,
Ворошиловградська область

Визначено кращих

Нещодавно в Запорізькому будинку культури УТОГ відбувся вечір трудової слави робітників УВП, присвячений підсумкам соцзмагання за 1984 рік.

На сцену один за одним піднімалися ветерани праці, кращі за професією, передові виробничники, наставники і молоді трудівники, які своєю натхненною працею домоглись високих результатів у роботі, завоювавши повагу колективу. Усім їм були висловлені слова подяки і вручено почесні грамоти.

Ударниками одинадцятої п'ятирічки визнані: М. М. Медвідь, М. Ф. Михальчук, А. М. Кисенко, М. Г. Притула та інші виробничники. Члени колективу тепло привітали своїх товаришів.

Після урочистого засідання відбувся концерт художньої самодіяльності.

М. ДУХОНЧЕНКО,
майстер ВТК Запорізького УВП.

ТРУДІВНИК

Після закінчення другого класу середньої школи В. Є. Несміха внаслідок хвороби втратив слух. Навчатися далі не довелося, хоч дуже хотілося.

Вирішив піти працювати шевцем, а через рік перейшов на колгоспну ферму — доглядачем худоби. З тих пір він незмінно несе трудову вахту в господарстві імені Шевченка села Покровське. Трудовий стаж Володимира Євлампієвича на цій відповідальній дільниці тваринництва дорівнює тридцяти восьми рокам.

В. Є. Несміха доглядає 260 голів великої рогатої худоби. Турбот у нього вистачає. Щодня потрібно нагодувати, та й не один раз. І взагалі клопотів багато, ферма ж...

К. ЗАХАРЧЕНКО.
Донецька область.

— Шлях до успіху пролягає через сумлінну працю, пошук невикористаних резервів виробництва, постійне вдосконалення професійної майстерності, — говорить Алла Василівна Франко — швачка-мотористка Сімферопольської швейно-галантерейної фабрики.

На знімку: А. В. Франко.

Фото О. ШУСТА.

Навчання активу

У Радомишлі на Житомирщині відбувся дводенний науково-практичний семінар керівників культзакладів, перекладачів і бібліотекарів системи УТОГ, організований облвідділом Товариства.

Для його учасників були прочитані методичні рекомендації з підготовки до святкування 40-річчя Великої Перемоги і організовані практичні заняття. Присутні поділилися досвідом роботи своїх культзакладів.

Під час проведення семінару учасники художньої самодіяльності Радомишльського клубу УТОГ провели тематичний вечір: «Славі не меркнути, подвигу жити». Гостями членів Товариства були учасники Великої Вітчизняної війни, льотчик П. М. Христенко і колишній командир партизанського загону П. В. Жудра. Вони розповіли про мужність і героїчну боротьбу радянського народу проти німецько-фашистських загарбників, показали фотографії воєнних років.

Учасників семінару запросили на вечір вшанування передовика виробництва А. І. Пирчі, присвячений присвоєнню йому звання «Ударник комуністичної праці».

Семінар познайомив усіх з різноманітними формами роботи культзакладів, що сприятиме підвищенню методичного рівня їх працівників.

Р. ГРЕСЬКО,
художній керівник Житомирського будинку культури.

ЗАПОЗИЧИЛИ ДОСВІД

У грудні минулого року на Республіканських курсах УТОГ відбувся семінар по підвищенню кваліфікації завідуючих районними клубами нашого Товариства.

Варто зазначити, що керівництво курсів зробило все для того, щоб заняття пройшли на належному рівні, з максимальною користю для слухачів, цікаво і змістовно.

Ми прослухали цикл лекцій на актуальні теми, відбулись також бесіди з керівниками деяких відділів ЦП УТОГ, працівниками методкабінету. Учасники семінару мали змогу обмінятись досвідом культмасової роботи, запозичити все цінне у роботі колег.

Побували на республіканській виставці творів самодіяльних художників, декоративно-прикладного мистецтва і фоторобіт. Цікавою була також зустріч з митцями театру «Райдуга».

А. МОГИЛЬНИЙ.
м. Шпола,
Черкаської області.

варина, нетерпимість до порушень виробничої дисципліни і порядку.

Бригадні форми праці створюють сприятливі умови для дальшого зміцнення **відносин колективізму,** взаємодопомоги і взаємної виручки. Оскільки оплата праці тут визначається кінцевими результатами роботи всього колективу, то кожен член бригади об'єктивно заінтересований не тільки у своєму, але й в успіху товариша. А тому завжди готовий прийти йому на допомогу. Взаємозалежність членів бригади як первинного трудового колективу знаходить безпосередній вияв.

Формування відносин колективізму і взаємодопомоги тісно зв'язане з **підвищенням рівня загальноосвітньої і професійної підготовки робітників.** Щоб не порушити трудового ритму, часом необхідно зробити перестановку працівників, зосередити їх на найважливіших у даний момент ділянках. А це можливо лише в тому разі, якщо члени бригади мають кілька професій і можуть добре виконувати будь-яке завдання.

У виробничому об'єднанні «Одесхолодмаш» багато робітників мають три-п'ять суміжних спеціальностей. Це дало змогу систему взаємозамінюваності довести до досконалості. Причому заміна можлива не тільки «по горизонталі», а й «по вертикалі». Відсутній, скажімо, майстер або диспетчер, їхні функції виконують найбільш кваліфіковані члени бригади, а це вже якісно нова риса в її житті.

Виникнення нових економічних організаційних і міжособистих відносин у зв'язку з переходом на колективну форму праці викликає приплив соціальної активності працівників. Насамперед тут позначається те, що планові показники встановлюються з урахуванням думки всіх робітників, і вони виявляють більшу заінтересованість у виявленні і використанні резервів для збільшення випуску продукції. Дуже важливу роль відіграє і та обставина, що кожен має право ухвального голосу при встановленні для членів бригади коефіцієнта трудової участі, тобто бере участь у розподілі спільного заробітку. Як правило, при визначенні коефіцієнта тому чи іншому робітникові, товариші дають оцінку його ділових якостей, всебічно обговорюють його поведінку в колективі і на виробництві. Таким чином, у бригаді виникають нові можливості для вдосконалення **виховної роботи.**

Створення бригад сприяє дальшому розвиткові самоврядування. В компетенцію органів такого самоврядування (ради бригад, ради бригадирів) входить розгляд проектів виробничих планів бригади, розробка пропозицій про підвищення ефективності виробництва, сприяння впровадженню наукової організації праці, проведення систематичної роботи по зміцненню трудової і технологічної дисципліни і т. п. Особливо важливою є роль ради бригади у вихованні людей, в організації наставництва, у вдосконаленні взаємовідносин членів колективу.

Усі ці питання вимагають пильного вивчення з тим, щоб враховувати їх у практиці створення і становлення бригадних форм праці.

Є. ПАНЧЕНКО,
кандидат економічних наук.

ТВОРЧИЙ ЕКЗАМЕН

У виставці творів самодіяльного мистецтва взяли участь люди різних професій і вікових категорій. Найстаршому її учаснику Андрію Трохимовичу Герасименку—90 років. У його пам'яті зберігаються секрети старовинного народного промислу — плетіння виробів з лози. А наймолодшими учасниками виставки були учні спецшкіл-інтернатів для дітей з порушенням слуху. Різноманітність дитячих характерів ожила у вигадливих формах іграшок і макетів, створених їх руками.

Учасників виставки чекав серйозний творчий екзамен. 58 робіт сімнадцяти авторів склали основну композицію виставки. На фотовиставку були представлені 32 фотознімки шести фотолюбителів.

У розділі декоративно-прикладного мистецтва було теж багато цікавого. Це і в'язання Т. В. Максименко (третя премія), і вишивки О. В. Шевченко (заохочувальна премія), рукоділля і вироби з дерева та інше.

Однією з заохочувальних премій журі відзначило О. П. Прохорова, члена УТОГ з Ізюмського міжрайвідділу. Ажурне плетиво різних орнаментів, випляних лобзиком з дерева, прикрашає виконані ним роботи. У вигляді казкового терему з лісовими звірятами, які живуть у ньому, зроблена підставка для календаря.

Найвищої оцінки журі і першої премії виставки була удостоєна робота О. Ф. Нестведа — «Корабель «Інтерманланд». На «Творчу веселку» він представив шість робіт і кожна з них по-своєму цікава. Так, мініатюрний макет рицарської зброї нагадує панцерника середньовіччя, а витончений підсвічник прекрасив би інтер'єр старовинних віталень.

Любов'ю до історичного минулого продиктовано і захоплення Олега Феліксовича парусними моделями. Первісток вітчизняного флоту — корабель «Інтерманланд», легендарний барк «Крузенштерн», що здійснив кругосвітню подорож, відтворені в його макетах.

Розділ виставки образотворчого мистецтва познайомив відвідувачів з новими іменами. Л. М. Коган бере участь у ній вперше. Інженер за професією, вона вибрала для себе близьку їй графічну манеру. Вдало виконані її твори «Олень, який приносить сонце на рогах», «Осіннє сонце». Обрис лінії тонкий і ясний, весь малюнок чистий і крихкий, наче тонке скло. У двох інших роботах «Зимове місто» та «Осінь» (третя премія), художниця вміло використовує чорний і білий колір, прекрасно передає настрій пейзажу. Любов Мойсеївна створила цілу серію малюнків до художніх творів «Дон Кіхот», «Буратіно», «Лікар Ай-болить».

І ніби-то в протилежність камерному мистецтву Коган, на виставці була представлена творчість В. А. Тютерева. В його роботах тяжіння до узагальнення, драматичності образів, експресивності образотворчої мови. Друга премія виставки присуджена його ліногравюрі «Перед бурею». На лузі пасуться коні, пориви вітру здіймають їх гриви, пригинають до землі трави. У всій атмосфері картини передчуття бурі, драматичного перелому подій.

В одній мірі творцеві доступні і живопис, і малюнок, і мистецтво плаката. Серія його плакатів «Ні — ядерній війні!» стала тематичним центром виставки, присвяченої 40-річчю Великої Перемоги. На одному з них, на терезах миру у нестійкій рівновазі застигли дозріле яблуко і чорне тіло снаряда. «Що переможе — життя чи смерть?. — таке питання стоїть перед кожним глядачем цього твору. Автор змушує замислитися про важкі стосунки сучасного світу, нагадує про небезпеку, що загрожує людству.

До творів В. А. Тютерова тематично приєднуються і роботи інших учасників виставки. Це чеканка О. Нестведа «В бій, за Батьківщину!», вишивка Н. Скрипай «Слава Перемозі!», серія фотографій М. Кучеренка і В. Петухова відображають героїчні моменти історії нашої країни, розповідають про те, як народ шанує своїх захисників, пам'ятає про загиблих.

Фотографія А. Кучеренка «Життя» удостоєна першої премії фотовиставки. Друге і третє місце присуджено пейзажним фотознімкам Н. Черникової і О. Коновода.

Обласна виставка — нові творчі можливості нечуючих членів Харківської оргнізації Товариства. Кращі їх роботи експонуються на республіканській виставці, а самодіяльні митці продовжують творчий пошук.

Н. ПРЕВО,
інструктор Харківського облвідділу УТОГ.

ШУКАЙ ПЕРЕМОГУ В АТАЦІ

Першість СРСР з класичної боротьби серед глухих

Особисто-командна першість СРСР з класичної боротьби, що відбулася у грудні в Орджонікідзе, була найбільш представницькою за останні роки: в ній взяли участь нечуючі атлети з дев'яти республік. Як і на попередніх змаганнях, РРФСР виступала двома складами. Цей факт свідчить про те, що в республіці багато першокласних спортсменів, що значною є конкуренція за право потрапити до збірної. Проте свою силу борці Всеросійського товариства глухих підтвердили не кількістю спортсменів, а тим, що серед чемпіонів і призерів першості імена представників Російської Федерації називались частіше, ніж борців з інших республік.

Ще порівняно недавно потужну конкуренцію дружині росіян складали українські борці. І в суперництві між ними, як правило, визначався переможець командної першості. Але це було, а зараз? Недавно сильна команда УТОГ нині крок за кроком починає здавати позиції. І в особистому, і в командному заліку атлети України поступаються по всіх компонентах не тільки борцям РРФСР, їх дедалі частіше випереджають представники інших республік. Так, в Орджонікідзе, де переконливу перемогу відсвяткували представники ВТОГ, друге місце посіли борці Грузії, третє — Азербайджана. Вслід за трійкою призерів — команди Узбекистану і Молдавії. І лише на шостому місці — борці України... Прикрий результат, але він, утім, відповідає розстановці сил на першості.

Можна, звичайно, говорити про те, що у змаганнях не зміг взяти участі багаторазовий чемпіон СРСР і Всесвітніх ігор глухих майстер спорту В. Панін, що травма завадила у повну силу виступити відмінному спортсмену Д. Антонову, але причини зриву треба вбачати не тільки в цьому. На наш погляд, на Україні послабили роботу з молоддю, і атлетам, які досягли критичного спортивного віку, поки що немає гідної зміни. Є і ще один момент, що викликає певний неспокій: у команді України стало занадто багато «універсалів», які виступають і в класичній, і у вільній, і у боротьбі дзюдо. Гонитва за трьома «зайцями» ще нікого до добра не приводила. Що, власне, і довели борці України, котрі опинилися у нижній половині підсумкової таблиці і не зуміли завоювати жодної золотої медалі.

Коли у борця «не йде» поєдинок, коли суперник виявився сильнішим, іноді бачимо спортсменів (часом і тренерів), які шукають причини поразки у необ'єктивному суддівстві. Першість СРСР в Орджонікідзе обслуговував винятково кваліфікований, підкреслимо— нейтральний склад суддів. Головний суддя змагань, керівники килимів — судді всесоюзної категорії; поєдинки на килимі проводили судді — представники багатьох союзних республік, які прибули на змагання разом з командами. І нерідко користуючись своїм правом, керівник килима зупиняв поєдинок, і один з борців діставав попередження за пасивне ведення бою. Були випадки, коли, одержавши три попередження, атлет зазнавав поразки. Серед чевдах, а точніше — серед тих, хто не виявився готовим вести темпову комбінаційну боротьбу, шукати перемогу в атаці були і представники України. Не виключено, що «потерпілим» рішення суддів здавалися упередженими, вельми суворими. Але тільки так, тільки так, вимагають правила змагань! Тільки так судять поєдинки борців на Всесвітніх іграх глухих. Таким чином, суддівство — суворе, таке, що вимагає активного ведення боротьби — один з необхідних компонентів підготовки до міжнародних змагань, одне з складових успішного виступу радянської дружини на XV Всесвітніх іграх глухих влітку 1985 року...

* * *

Називаємо чемпіонів СРСР з класичної боротьби у відповідності до вагових категорій: 48 кг — Х. Пулатов (Узбекистан), 52 кг — Д. Ейвазов (Азербайджан), 57 кг — Б. Баракаєв, (Узбекистан), 62 кг — Е. Усков (РРФСР), 68 кг — О. Алімедов (Азербайджан), 74 кг — В. Кульмасов (РРФСР), 82 кг — Р. Паладишвілі (Грузія), 90 кг — Л. Богданов (РРФСР), 100 кг — Н. Бугаєв (РРФСР), понад 100 кг — А. Брестовицький (Молдавія).

Г. АЛЬОШИН.

На знімку: Олег Печерський (м. Одеса) у перерві між поєдинками.

Фото Л. ГОДІНА.

Трибуна колективу

40-річчю Великої Перемоги був присвячений огляд-конкурс стінних газет, проведений Хмельницьким обласним відділом УТОГ.

Члени товариства пишуть про виконання взятих зобов'язань, про хід ударної Вахти пам'яті, про боротьбу за економію енергоресурсів і бережливість матеріалів, викривають недоліки.

Кращою визнана стінгазета Кам'янець-Подільського міжрайвідділу УТОГ «Вперед». Друге місце присуджено «Супутнику» Хмельницького МРВ, третє — «Активісту» з Славути.

М. ЧЕРНЕГА.

м. Хмельницький.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ

ВІДГУЛИ НАДАЮТЬСЯ...

Я працюю в радгоспі рослинником. У період напружених сільськогосподарських робіт тривалість робочого дня збільшується і доводиться працювати й у вихідні дні. Чи може керівництво радгоспу надавати в таких випадках відгули?

Д. КАРПАЧ.

Вознесенський район, Миколаївської області.

Згідно з діючим законодавством керівники радгоспів та інших державних підприємств сільського господарства повинні в менш напружені сезони польових робіт або в зимовий час скорочувати тривалість робочого дня до п'яти годин, а за згодою робітників — й без такого обмеження. При цьому необхідно, щоб середня тривалість робочого дня за рік не перевищувала сім годин. Якщо такої можливості немає, то за роботу понад встановлений час надаються додаткові дні відпочинку — до п'яти днів на місяць, а за згодою робітників — і в більшій кількості.

Скорочувати робочий день і надавати відгули можна тільки в межах календарного року чи розрахункового періоду.

Щодо роботи у вихідні дні, то керівники господарств після закінчення кожного періоду напружених польових робіт (або протягом такого періоду, наприклад, у дні негоди), повинні надавати взамін інші дні відпочинку.

Тривалість часу, протягом якого можна підсумувати дні відпочинку, не повинна перевищувати два місяці.

Надання днів відпочинку, так само як і оплата за них, у всіх випадках повинні оформлятися наказом з повідомленням робітників.

Трудові спори з приводу компенсації за роботу понад встановлений час і у вихідні дні розв'язують комісії по трудових спорах. У разі незгоди з рішенням комісії треба звертатися до профкому (в десятиденний строк після одержання виписки з протоколу засідання комісії). Рішення профкому може бути оскаржене в народному суді.

Л. ШЛЬОНОВ,
юрист.

ПОДОРОЖ ПО БОЛГАРІЇ

Ніколи не забудемо хвилини, пережиті під час відвідин Шипки. Біля тисячі сходинок вверх без зупинки... Ми поклали квіти на братську могилу російських і болгарських воїнів, зробили запис у пам'ятній книзі. Центральна могила — всередині високої чотирикутної башти. На стіні праворуч напис: «Българино, склони чело пред туй свято място — завстен памятник на вечна дружба между Българи и Руси...». Ліворуч: «Той, кто падне в бой за свобода, той не умира!».

Габрово! Всесвітня столиця гумору і сатири! Та спочатку — ентографічний музей просто неба — Етир. Тут відновлено колишні гончарна, сукноваляльна, красильна, ювелірна, килимова майстерні, кузня і млин на притоці річки Янтри. Стоїмо, як зачаровані, у майстерні гончара. В його вмілих руках шматок глини перетворюється в красивий глечик. Ось він і готовий. Майстер обережно ставить глечик на поличку, знову бере шматок глини, розминає його, кладе на круг, круг крутиться, глина витягується... Ми стоїмо і не можемо відвести зачарованих очей, але нас кличуть іти далі... І ось ми вже стежимо за роботою коваля. Посередині кузні — горно, ковальський міх нагнітає повітря, вугілля спалахує, майстер вихоплює розпечену заготовку...

Музей цей не простий. Всі його майстерні виготовляють продукцію, котра надходить у продаж. Він повністю утримує себе. Недаремно ж називають його Старим Габровом! У габровця, як він сам про себе каже, ніщо не пропадає задарма.

Сучасне місто Габрово розташувалось на обох берегах річки Янтри. Цікаві його будинки, вулиці, мости і, звичайно ж, жителі. Це вони збудували оригінальний пам'ятник основоположникові свого міста — ковалю Рачо. Пам'ятник височить посередині річки на великому валуні — моноліті в самому центрі міста, поруч з головним мостом. Кипять води річки, пініться серед каміння, обтікають валун, а Рачо, з молотком в руках стоїть, розігнувшись на хвилинку, й з посмішкою поглядає на земляків. Що ж, мудрі його земляки, навіщо дорогоцінну землю займати під пам'ятник? Краще використати валун посередині річки... Так думає Рачо, так думають і габровці.

Була у нас і зустріч з болгарськими глухими трудівниками. Їхня жестикуляційна мова взагалі дуже подібна до нашої, тому й труднощів у спілкуванні не було. А ще й мова болгарська має багато спільного з нашою, мабуть, її легко було б вивчити. Хіба ж не зрозуміло, що «Плодове-зеленчуци» — це — «фрукти-овочі», «Облекло» — «одяг», а «Хладоед» — «морозиво». Є в Болгарії глухий і сліпий поет Дем'ян Дам'янов. Живе він у Софії. Його вірші друкуються в центральній пресі, звучать по радіо. Болгари пишаються ним.

Як не сумно, а пора розлучатися з прекрасним краєм, з хорошими друзями. Ще п'ять днів на узбережжі Чорного моря в Албені, подорож до Варни, а потім — додому...

До побачення, сонячна Болгаріє! Ми назавжди твої друзі!

О. СМИРНОВА.

* **Закінчення. Початок див. «Наше життя» від 12 і 19 січня 1985 року.**

Редактор
П. БУЛАТОВ

ІНДЕКС 60981 || «НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих || **Наша адреса: 252150, Київ-150 МСП, вул. Червоноармійська, 74 редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80**

Зам. 88. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-56-07 Тираж 18077